

Sygn. akt II CZ 17/07

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku wierzyciela Banku Polska Kasa Spółdzielczości Spółki Akcyjnej
przy uczestnictwie dłużników A. K. i in. ,
w przedmiocie udzielenia przybicia,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 28 marca 2007 r.,
zażaleń uczestników postępowania R. K. i Przedsiębiorstwa Wielobranżowego "A."
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na postanowienie Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 24 lipca 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy odrzucił zażalenia uczestnika postępowania egzekucyjnego Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „A.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością oraz dłużnika R. K. od postanowienia tegoż Sądu z dnia 11 kwietnia 2006 r. w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej, w uzasadnieniu podając, iż pełnomocnik dłużnika został wezwany do uzupełnienia braków formalnych zażalenia poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia oraz uiszczenie wpisu. W dniu 6 czerwca 2006 r. wpłynęły wnioski pełnomocnika uczestnika i dłużnika o zwolnienie od kosztów sądowych, jednakże braku formalnego w postaci oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia nie uzupełniono. Środek zaskarżenia podlegał zatem odrzuceniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wniesionym w imieniu uczestnika postępowania, reprezentujący go pełnomocnik procesowy podniósł zarzut obrazy art. 126¹ § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c., w uzasadnieniu wywodząc, iż wartość przedmiotu zaskarżenia była podana w skardze kasacyjnej, wobec czego była ona znana Sądowi Okręgowemu. Nadto podniósł okoliczność, że w sprawie dłużnika oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia nie miało wpływu na właściwość rzeczową Sądu, wysokość opłaty ani na dopuszczalność środka odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie może być wątpliwości, że w zażaleniu na odrzucenie skargi kasacyjnej (k. 357) pełnomocnik żalącego nie oznaczył wartości przedmiotu zaskarżenia. Trafnie jednak podnosił w zażaleniu, że od oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia nie zależała wysokość opłaty. Wartość przedmiotu zaskarżenia została wskazana uprzednio w skardze kasacyjnej i od tej wartości wyliczona została – zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) - piąta część opłaty od zażalenia. W sytuacji, w której przewodniczący oznaczył wysokość opłaty sądowej od zażalenia, uwzględniając wartość przedmiotu sporu wskazaną w skardze kasacyjnej, wezwał skarżących do uiszczenia tej opłaty, zbędne było jednocześnie wzywianie skarżących do podania wartości przedmiotu zaskarżenia w zażaleniu. Wartość ta nie mogła być przecież inna niż w skardze kasacyjnej.

Mając na względzie przytoczone wyżej motywy, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ i 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

db